

når vi taler om regional udvikling. Det er de lokale aktører – private eller offentlige – der må tage fat og skabe udviklingen, men betingelserne skal også være til stede, og her har staten en vigtig rolle.

Det må sikres, at det private erhvervsliv kan udvikle sig i alle egne af landet. Det er det private erhvervsliv, der er og skal være den absolut vigtigste drivkraft ude i regionerne, men det er afgørende, at erhvervslivet har de bedst mulige rammer i amter, kommuner og staten.

Der er en fælles udfordring i forhold til at sikre virksomhederne de rette vækstbetingelser. Regeringen fremlagde i sidste uge sin vækststrategi, »Vækst med Vilje«. Vækststrategien indeholder en række initiativer, der sikrer optimale rammer for erhvervslivets nødvendige vækst.

Regeringens vækststrategi vil blive fulgt op af en regional vækststrategi i foråret 2003, som særligt vil rette fokus på den regionale erhvervsudvikling. Alle dele af landet rummer værdifulde ressourcer og kompetencer med et betydeligt økonomisk potentiale. Danmarks samlede vækst og velstand afhænger i høj grad af, hvor dygtige vi er til at udnytte de styrkepositioner, som allerede findes i regionerne.

Den regionale vækststrategi skal styrke vækst- og beskæftigelsesmulighederne i hele Danmark, både i storbyregioner, som f.eks. hovedstadsregionen, og i områder, som oplever en større risiko for økonomisk afmatning og tab af arbejdspladser.

Kl. 10.10

For regeringen handler det ikke om at opfinde nye regionale puljer og ordninger, heller ikke om at putte nye småbeløb i eksisterende ordninger. Udfordringen er i stedet at få de betydelige midler, som vi allerede i dag anvender til regionale udvikling, bragt i spil på en ny og bedre måde. Vi vil ikke være bundet af den tidligere regerings politik på regionalområdet.

Som led i strategiarbejdet vil regeringen bl.a. se nærmere på, hvordan man har håndteret den regionale udfordring i lande som Sverige, Norge og England. Disse lande har bl.a. gjort en del for at sikre en bedre koordinering af de statslige politikker med regionale effekter. Det er et område, hvor jeg tror, at vi kan blive bedre i Danmark.

Regeringen ønsker, at der skabes større gennemsigtighed, bedre koordinering, en klarere ansvarsfordeling i den statslige regionalpolitik. Regeringens regionale vækststrategi vil blive udarbejdet af en arbejdsgruppe med deltagelse af de ministerier, der har aktiviteter med regio-

nal effekt. Strategien vil blive offentliggjort i foråret 2003. Målet med den regionale vækststrategi er at sikre størst mulig effekt af de midler, som vi i dag bruger til regional erhvervsudvikling.

Såvel den netop fremlagte vækststrategi som den kommende regionale vækststrategi er de første i en række af regeringens initiativer til styrkelse af udviklingen i hele Danmark, også i de dele af landet, hvor udviklingen ligger under gennemsnittet.

Samtidig vil vi etablere en overvågning af den regionale udvikling. Overvågningen skal sikre, at statslige initiativer bliver koordineret, så de forskellige ministeriers initiativer ikke rammer eller begunstiger de samme områder, og derudover skal vi holde øje med udviklingen i regionerne, så vi kan sætte ind rettidigt og præcist, hvis noget skulle gå skævt.

Der er jo heller ikke tvivl om, at statslige arbejdspladser kan bidrage til en regions vækst og beskæftigelse. Det er der to gode grunde til: For det første kan og skal staten ikke overtage ansvaret for udviklingen. Det ligger som sagt i den enkelte region. Det er de lokale myndigheder og først og fremmest det lokale erhvervsliv, der må sikre regionens fremtid, udvikling og velstand. For det andet skal vi ikke skabe en situation, hvor enhver region, der ligger lidt bag ved de øvrige regioners udvikling, får krav på lokalisering af en eller flere statslige institutioner.

Jeg vil gerne understrege, at lokaliseringen af især nye statslige institutioner får større opmærksomhed end hidtil. Regeringen ønsker at slå fast, at nye statslige institutioner som udgangspunkt placeres uden for hovedstadsområdet medmindre konkrete grunde, herunder hensyn til kompetence og effektiv administration, taler imod en sådan placering.

Med henblik på at sikre en konkret stillingtagen til lokaliseringsspørgsmål finder regeringen derfor, at der i aktstykker og lovforslag om nye institutioner skal gøres rede for overvejelser om institutionens fremtidige placering. Regeringen har sat navn på tre statslige institutioner, som fremover helt eller delvist placeres uden for hovedstadsområdet.

Udflytningen af statslige institutioner kan have både fordele og ulemper. Fordelene er, at tilflytningen af en statslig institution kan øge en regions beskæftigelse og styrke den regionale erhvervsudvikling gennem positive samspilseffekter med regionens erhvervsliv. Udflytningen kan imidlertid også medføre betydelige ulemper